

Klasse

U bent een cijfer dat kijkt

ZAPPENDE RUITERS
p. 2-3

U kijkt twee uur en een half per dag tv. Als u tenminste een gemiddelde Vlaming bent. Bent u een gemiddelde Amerikaan, dan kijkt u nog anderhalf uur langer. En uw kinderen zijn ook al niet voor het scherm weg te slaan: ze kijken één à twee uur per dag. «Als het maar beweegt», klagen veel ouders.

We kijken **twee volle werkdagen** per week televisie.

Maar we praten er ook over. We maken het gezellig voor de tv. Zonder tv zou het wel erg stil worden in huis. En zonder kijkcijfers zijn er blijkbaar geen programma's. Achter elk cijfer zit een mens: u en de kinderen.

De meeste ouders hebben er niets op tegen dat de kinderen tv kijken. Zolang ze hun huiswerk maken en hun lessen leren. Veel begeleiding krijgen kinderen niet. Als de tv af moet, komt het bevel meestal van moeder. Zij geeft ook vaker uitleg bij programma's en kijkt ook meer samen met de kinderen.

Niets op tv vanavond?

Zap naar pagina twee.

SCHALKSE
SCHOOL p. 4-5

DE RECHTEN VAN
BART EN TOM p. 8

«Ik wil de Simpsons zien!» «Ik niet!»
De dagelijkse ruzie bij de familie De Backer.
Papa had de zapper, en heeft die nu
doorgegeven aan zijn oudste, Geert (14).
Zeer tegen de zin van Frederik (11) en Sofie (8).

VECHTEN in

aan/uit

Hallo!
Mijn kinderen zijn twee meisjes van vier en vijf jaar. Zij kijken niet echt veel tv omdat ze graag met hun speelgoed spelen, vaak samen spelen, af en toe in de tuin spelen of mij helpen. A ls ze tv kijken is het inderdaad soms uit verveling, maar er hangen enkele regels aan vast. 's Morgens bijvoorbeeld wordt er niet tv gekeken. A an tafel ook niet, behalve als het nieuws opstaat. Tv mag bijna altijd als ze moe zijn en willen rusten. I k vind persoonlijk niet dat tv kinderen lui of agressief maakt. Het is het gebrek aan interesses. Men moet kinderen wel aanleren hoe ermee om te gaan. I k denk ook dat het aan ons ligt als ouder om de kinderen te motiveren iets anders te doen dan altijd voor de tv te zitten. Tv leert kinderen veel dingen aan.

Er zijn goede tekenfilms, kinderprogramma's, natuurreportages. Het komt thuis vaak tot botsingen over het soort programma, videofilm of niet, tv aan of uit. Het is niet altijd eenvoudig om grenzen te stellen, maar het geeft resultaat. Soms ben ik echter moe zodat ik gevechten niet aanga en toegeef. I k ben uiteindelijk geen supermama.

Nancy Verbeke, ouder

De televisie is voor velen een deel van de dag. Zeven uur, nieuws. Eerst Tiktak, dan eten. Of eerst eten, dan pas de Simpsons. Is dat een probleem? Kijken kinderen te veel? Worden ze agressiever door de tv? Passiever? Lijden hun schoolresultaten eronder? Worden ze te veel beïnvloed door Spice Girls en Barbie Girls, Spiderman en Action Man? Niet zolang ze die aan/uit-knop weten staan. Kinderen slikken ook niet alles en zappen soms weg tijdens de reclame. Ze hebben de keuze: wel of niet kijken, weinig of veel kijken. Of te veel kijken. Ooit waren boeken de grote boosdoeners voor de jeugd, in het begin van de eeuw was het de bioscoop. Neemt de computer het nu over van de tv? Amerikanen kijken nu al minder tv door de concurrentie van de computer.

Kanaal 1: Leer het ding afzetten.

keuze

Kinderen die het niet zo goed doen op school, kijken vaak meer televisie. Ze voelen zich misschien niet thuis op school, of niet begrepen, of krijgen de leerstof niet onder de knie. Dat gevoel proberen ze kwijt te raken of te ontvluchten voor de tv. De televisie beïnvloedt niet rechtstreeks de schoolresultaten. Maar als er een tv op Ankes kamer staat en ze blijft maar kijken, zal ze geen tijd meer over hebben om huiswerk te maken of lessen te leren. Hetzelfde geldt voor lezen. Kinderen die tv kijken, lezen niet minder boeken. Maar als ze veel kijken, lezen ze natuurlijk minder.

Kanaal 2: Leer verstandig kiezen.

gezapt

- Wil u meer lezen over omgaan met tv? In de bibliotheek vindt u interessante boeken over televisie bij non-fictie nummer 095, over audiovisuele opvoeding bij nummer 433.5.
- Deze tekst kwam tot stand in samenwerking met dr. Bea Van den Bergh van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie en dr. Jan Van den Bulck van het Departement Communicatiewetenschap van de Katholieke Universiteit Leuven, naar aanleiding van hun onderzoek bij 10- en 11-jarigen over media en communicatie in het gezin.

Als Mark de Power Rangers naspeelt, is dat agressie of gewoon nabootsen? Kinderen die al elke dag geweld ervaren, leren op de televisie dat ze zich met geweld kunnen uiten. Bij andere kinderen kan geweld op televisie vooral angst uitlokken. Als hun ouders hen opvangen, ook samen met hen naar die beelden kijken, kan dat hen helpen zich weer veilig te voelen. Kinderen zoeken wie ze zijn en wie ze niet zijn. Ze spiegelen zich aan voorbeelden. In hun gezin, op school, bij vrienden, in boeken. En ook op de tv. De televisie zelf is niet goed of niet slecht. Hoe je ermee omgaat is doorslaggevend. Kinderen kunnen leren de tv ook af te zetten. Afspraken maken met hun ouders over wanneer en wat ze zien. Samen met hen kijken. Er met hen over praten. Is de vraag: «Hoe gaat de televisie met ons gezin om?» of «Hoe gaan wij met de televisie om?»

Kanaal 4: Niet de zapper heeft de macht.

«Geef hier die zapper!»

de ZETTEL

Wie de zapper heeft,
bepaalt, soms tegen de
zin van de anderen in,
wat er te zien is.

Meestal heeft vader hem.

Als hij er niet is, gaat de macht

blijkbaar automatisch over naar de oudste zoon.

~~De zapper is de nieuwe scepter van de macht.~~

volume

Als kinderen zich in een gesprek met hun ouders kunnen uiten, voelen ze zich beter in het gezin. Televisie kan die **communicatie** thuis zelfs bevorderen. Of dat gebeurt, hangt natuurlijk af van de manier waarop de ouders én de kinderen omgaan met televisie. Als een kind het gevoel heeft dat zijn ouders de televisie als **babysit** gebruiken, vermindert dat de communicatie. Maar als mama en papa samen met hem naar de televisie kijken, of met hem praten over programma's of beelden, weet hij dat hij met allerlei zaken bij hen terecht kan. Ook met angsten en problemen.

Kanaal 3: Kijk samen televisie.

*Dag,
Ik ben oma van twee kinderen in
de lagere school. Mijn dochter
werkt voltijds en ik pas op hen.
Jochen is zeven en Margo vier.
A lletwee kijken ze graag
televisie, maar ik vind dat ze daar
te vaak gewelddadige dingen zien.
Dan zijn ze bang, willen
controleren of er geen dieven of
bandieten langs ons huis sluipen.
Margo heeft 's nachts soms
angstdromen over inbrekers in
haar kamer. Ik lees dat je dan niet
gewoon mag zeggen dat ze niet
bang hoeft te zijn, maar wat dan?*

I rma Vanthienen, oma

SCHALKSE RUITERS

Zijn de volgende stellingen
waar of niet waar?

En win een televisietoestel!

- 21 % van de kinderen zegt thuis geen tv te hebben.
 waar niet waar
- Kinderen kijken liever tv dan dat ze buiten spelen.
 waar niet waar
- Kinderen zijn veel minder creatief dan vroeger omdat ze te veel tv kijken.
 waar niet waar
- Tv maakt kinderen passief.
 waar niet waar
- Kinderen kijken meer tv in gezinnen waar beide ouders uit werken gaan.
 waar niet waar
- Door de tv hebben kinderen slechtere cijfers op school.
 waar niet waar
- Tv maakt kinderen agressief.
 waar niet waar
- De helft van de kinderen heeft thuis een video.
 waar niet waar
- Door de tv lezen kinderen niet meer.
 waar niet waar
- U kan met dit spelletje een televisietoestel winnen.
 waar niet waar

Vergelijk uw antwoord

met dat van de onderzoekers.

- Niet waar: slechts 1,4 % heeft geen tv.
- Neen. Als de zon schijnt, zitten ze véél liever buiten.
- Toch niet. Goede programma's kunnen hun creativiteit zelfs stimuleren.
- Niet waar. Het is wel zo dat sommige kinderen de tv aanzetten als ze zich vervelen.
- Net omgekeerd: ze kijken het meest in gezinnen waar noch vader, noch moeder uit werkt.
- Klopt niet. Televisiekijken op zich zorgt niet voor die slechte cijfers.
- Niet waar. Geweld op televisie heeft geen rechtstreekse invloed op het gedrag van de kinderen, maar wel op hun houding tegenover geweld. Geweld op televisie lokt misschien wel angst uit.
- Véél meer: 90 % heeft thuis een video.
- Neen, toch niet. Kinderen die tv kijken, lezen niet minder boeken dan kinderen die geen tv kijken.
- Niet waar! Dacht u dat we gek waren? Maar als u ons een briefje schrijft over hoe u met televisie omgaat in uw gezin, dan maakt u wel kans één van de 50 gratis exemplaren te krijgen van het boek «Kinderen en televisie: tegengestelde belangen?» van Jan Van Gils en Martine Bosscher. Het boek is uitgegeven bij Garant en kost 490 fr. Schrijven naar Klasse voor Ouders (TV) Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel.

Bij de burens mogen de kinderen nooit tv-kijken, ze móeten naar de muziekschool en worden voor het minste gestraft. Bij ons thuis heersen anderen normen, wetten en regels.

Ik vind andere dingen belangrijk. **Kortom mijn opvoedingsstijl verschilt.** Hetzelfde geldt voor scholen. Elke school is anders. Ze hebben hun eigen kijk op opvoeding en onderwijs. Ze hebben een andere schoolcultuur.

«Onze school bouwt mee aan de toekomst», «Het kind staat centraal»,

«Een school met hoofd, hart en handen»,

«Een school waar iedereen welkom is», «Een school met traditie».

Ik ken de slogans. En misschien heb ik er mij wel door laten leiden om de school voor mijn kind te kiezen.

Maar weet ik ook werkelijk wat achter de vele woorden schuil

Achter het withan

○ De meeste leerkrachten eisen niet echt iets van de kinderen. De kinderen worden niet goed gevolgd. Vaak beslist de leerling zelf of hij iets doet met zijn **capaciteiten** of niet.

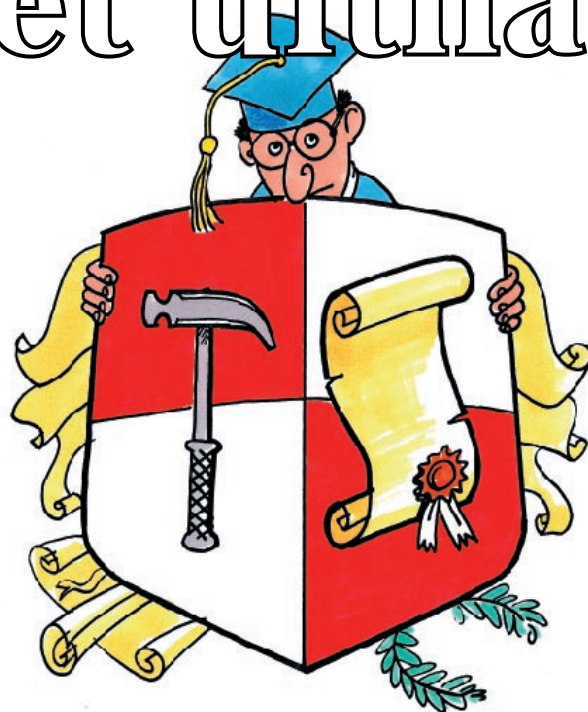
○ Leerlingen leren niet omgaan met **mislukking**, spanning, onzekerheid. Ze worden niet opgevangen of aangemoedigd. Als ze het op school maar niet te bont maken.

○ De school pakt **problemen** (drugs, pesten, leren leren) pas aan als ze zich voordoen. Er is geen echt beleid op school.

○ Ouders leveren hun kinderen gewoon af op school. Wat zij denken en willen is niet zo belangrijk. Wel dat hun kind hier naar school komt. **Ouders** kunnen er niet echt terecht.

○ Er is weinig **discipline** op school. De meeste leerkrachten zijn toegeeflijk en men neemt het niet zo nauw met regels, wetten en afspraken. Er wordt vaak gepest en gevochten.

Deze school leert kinderen niet omgaan met hun capaciteiten, met ontgoocheling, frustratie of spanning. Iedereen wordt aan zijn lot overgelaten. Hier geldt het recht van de sterkste en slimste.

○ Goede punten en rapporten zijn erg belangrijk op school. Kinderen moeten goed presteren. Ze proberen de **beste** te zijn. De school is een leerfabriek.

○ Het is **ieder voor zich** in de school van mijn kind. De meeste leerkrachten geven hun lessen, stellen hun toetsen op en verbeteren die. Wie problemen heeft valt gewoon uit de boot.

○ Kinderen krijgen soms drie huiswerken per dag. De leerkrachten weten niet van elkaar wat ze doen. Ze **overleggen** zelden.

○ Ouders zijn wel welkom op het oudercontact. Maar echt luisteren naar wat ouders denken en voelen, doet de school niet. Ouders moeten beslissingen van het schoolbestuur gewoon **aanvaarden**.

○ Tucht is belangrijk op school. Er zijn veel en strenge regels. Wie wat mispeutert, krijgt een fikse straf. Directie en leerkrachten hebben **altijd gelijk**.

Deze school wil de intellectuele mogelijkheden van kinderen optimaal benutten. Kinderen leren hun denken en voelen aanpassen aan hun meerdere. Elke misstap wordt bestraft. Er hangt een schijnbare rust op school.

U kan gratis een overzicht van studies en artikels over schoolcultuur aanvragen bij de Afdeling Informatie en Documentatie (AID) Koningsstraat 71 - 1000 Brussel tel 02-219 79 99 - fax 02-219 77 73

Deze tekst en schema's kwamen tot stand i.s.m. de Koning Boudewijnstichting, begeleidingsdiensten van scholen en verschillende onderzoeken over schoolcultuur. Ook Klasse voor Leerkrachten en Klasse voor Jongeren gaan deze maand over schoolcultuur. Dit is immers een kwestie van samenwerken en elkaar verstaan. (Wat zegt u?)

gaat?

Dit schema helpt u een beeld vormen van de school van uw kind. Het is natuurlijk niet volledig. En de perfecte school bestaat niet. Maar het legt wel enkele zwakke en sterke elementen bloot. Het geeft een tendens aan. Kruis aan wat opgaat voor de school van uw kind. En ontdek de achterkant van het uithangbord.

Uithangbord

Kinderen kunnen veel beleven op school. De lessen zijn gevarieerd en er zijn veel extra-activiteiten (middagactiviteiten, projecten, werkgroepen, vakantiecursussen, sport, uitstappen). De **totale ontwikkeling** van het kind is belangrijk.

Als kinderen een probleem hebben op school wordt dat vlug **gesignaleerd**. Ouders, leerkrachten en PMS werken samen aan een oplossing. De leerkracht is een coach, geen kil jurylid.

De leerkrachten werken goed samen. Ze proberen nieuwe tendensen en nieuwe werkvormen uit in de klas. De school staat open voor **verandering**.

Ouders zijn altijd welkom op school. De school voert een open **dialog** met hen en vraagt naar hun wensen en behoeften. Ouders zijn mede-opvoeders. Bij belangrijke beslissingen wordt ook hun mening gevraagd.

De regels en wetten op school zijn er om het dagelijkse leven in goede banen te leiden. Als er problemen zijn **praten** de leerkrachten eerst met de kinderen.

Deze school wil het beste halen uit elk kind. Elk kind is anders en daar moet je rekening mee houden. De school begeleidt het kind naar zelfstandigheid. Er wordt naar de kinderen en hun ouders geluisterd.

OUDERS WERKEN MEE AAN HET PLAN

Wat voor school zijn we en welke school willen we zijn? En wat gaan we doen om die wenselijke school te worden? Welk plan, welke strategie gaan we daarvoor volgen? Dat staat allemaal in het **schoolwerkplan**.

Vanaf 1 september 1999 moet elke school in het basisonderwijs (kleuterschool en lagere school) een schoolwerkplan maken. Vier elementen moeten daar zeker in staan.

1. De uitgangspunten van de school: wat wil de school met de kinderen bereiken (het pedagogisch project)?
2. Hoe organiseer je de school (bv. de indeling van de klasgroepen, met of zonder taakleerkracht)?
3. Hoe beoordeel je de leerlingen (evaluatie) en rapporteer je dat (aan de ouders en andere leerkrachten)?
4. Wat doet de school met leerlingen die een handicap hebben of moeilijker leren?

Veel *basisscholen* werken daar nu al aan en betrekken de ouders erbij. Ouders bekijken de school vanuit een ander standpunt. En dat vinden veel scholen interessant. Wat verlangen ouders van de school, wat vinden zij belangrijk, waar zitten de zwakke punten, waar moet de school aan sleutelen? In de *secundaire scholen* is het schoolwerkplan niet verplicht. Maar veel scholen werken eraan. Ze vinden het een handig document. Je kan niet aan een school bouwen zonder eerst een plan te maken. Het schoolwerkplan is een houvast voor de leerkrachten en de ouders.

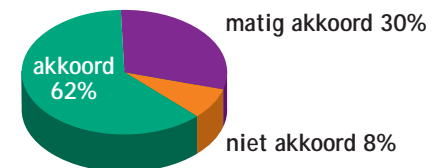
De regels van ons spel

«Ik heb hoegenaamd geen zicht op een visie die de leerkrachten drijft bij hun taak, laat staan dat ik een oordeel heb over het feit of ze dezelfde visie delen... Ongetwijfeld zal het onderwijs zowel bij mijn kinderen op de lagere school als bij mijn zoon in het eerste middelbaar vertrekken van een visie, maar ik heb hier als ouder nooit inzage in gekregen. In beide scholen kreeg ik in plaats van een kopie van het pedagogisch project heel droogjes een kopie van het schoolreglement: dit zijn de regels van ons spel waaraan u zich te houden heeft...»

(Maarten van de Riet, vader)

De vraag aan 6000 ouders:

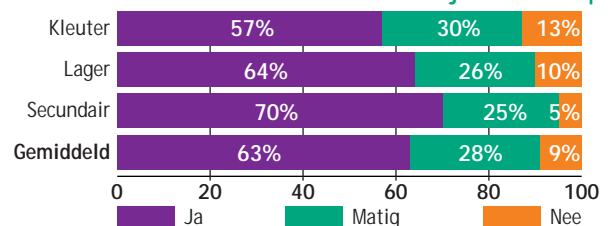
«De leerkrachten steunen op dezelfde duidelijke visie op opvoeding en onderwijs»

Eén op drie ouders heeft het gevoel dat de leerkrachten van de school van hun kind niet altijd dezelfde duidelijke visie op opvoeding en onderwijs hebben.

De vraag aan 6000 ouders:

«Ik ken de visie van waaruit de school mijn kinderen opvoedt»

Bijna twee ouders op drie beweren dat ze de visie kennen van waaruit de school hun kinderen opvoedt. Hoe jonger de kinderen, hoe minder ouders weten over de schoolvisie. In de kleuterschool beweert 57% van de ouders ervan op de hoogte te zijn, in het lager onderwijs is dat 64% en in het secundair 70%.

(Exclusieve enquête van Klasse voor Ouders bij ouders van leerlingen tot en met eerste graad secundair.)

ondanks ALLES

OVERLEVINGSTIP 1

Er bestaat een eenvoudige truc om 131 mensenlevens per jaar te redden. Dat zijn er al véél meer dan er pakweg door de dodelijke ziekte te grazen zijn genomen. U moet er geen stickers voor kopen en geen medicijnen voor slikken. De **truc kost niets** en veronderstelt alleen dat u doet wat de samenleving van u vraagt. Meer niet: meteen 130 levens gered (en waarschijnlijk ook dat van uzelf en van wie u lief is: minstens 131 dus). Als u het ziet zitten, draait u gewoon het blad ondersteboven en doet u mee. Als u het niet ziet zitten, doet u gewoon voort zoals u bezig bent. Deze overlevingstip wordt in de drie Klassen gepubliceerd voor één miljoen lezers. Aan u de keuze.

Volgende keer: overlevingstip 2. *Hamlet Dewit*

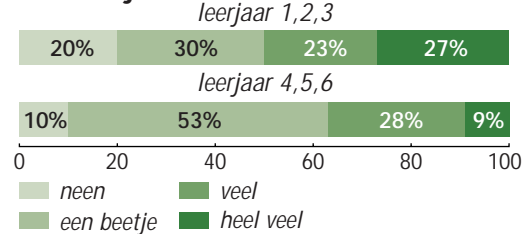
Met dank aan het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (wonden). Kleine moeite toch? Iedereen altijd de gordel aan: elk jaar minstens 131 levens gered (en dan zwijgen we nog van de duizenden zwaargeleesde nuttig. Iedereen altijd de gordel aan: elk jaar minstens 131 del voor een ritje in de bebouwde kom. Nochtans is hij niet daar del zou dragen. Nu dragen slechts 60 % van de mensen hun gordel minder als iedereen in de bebouwde kom zijn veiligheids gordel. 10 % minder als iedereen in de bebouwde kom zijn veiligheids gordel. 10 % minder als iedereen in de bebouwde kom zijn veiligheids gordel. 10 % minder als iedereen in de bebouwde kom zijn veiligheids gordel. Dat kan meteen

Gratis: red 131 mensenlevens

1. [Geen tijd]

Moet je veel werken voor school?

Kinderen uit het eerste, tweede en derde leerjaar vinden dat ze harder moeten werken voor school dan de kinderen in het vierde, vijfde en zesde leerjaar. Van de jongsten vindt ongeveer

de helft dat ze hard tot heel hard moeten werken. Drie op tien moeten maar een beetje werken en twee op tien helemaal niet. Bij de oudsten zeggen bijna vier op tien kinderen dat ze hard tot heel hard moeten werken, de helft vindt maar een beetje en een op tien zou helemaal niet hard hoeven te werken. Jongens vinden dat ze harder moeten werken dan meisjes. Of dat ook klopt?

Cijfers uit Kindertijd (Bea Van den Bergh) - Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie. Het boek kost 120 fr. U kan het bestellen op tel 02-507 35 59.

5 Ongewenste seks

Sinds kort heeft het departement Onderwijs een meldpunt voor ongewenst seksueel gedrag in het onderwijs. Iedereen die met onderwijs te maken heeft, kan er terecht met al zijn vragen en klachten in verband met ongewenst seksueel gedrag op school. Ook ouders.

Ouders die een leerkracht beschuldigen van pedofiele handelingen. Een leraar die wordt aangerand door haar leerlingen. Het zijn alleen de erge gevallen van ongewenst seksueel gedrag op school die de pers halen. Maar er is meer: aanrakingen, seksistische opmerkingen of grappen, bedreigingen. Onderzoek toont aan dat 7 % van alle gevallen van ongewenst seksueel gedrag zich in het onderwijs voordoen. Tussen leerlingen, tussen leerkrachten of tussen leerlingen en leerkrachten. Er is géén reden tot paniek. En een heksenjacht leidt tot niets. Maar een onafhankelijk meldpunt is al een goed begin. Het nieuwe meldpunt geeft advies en eventueel ook concrete hulp.

U kan LIMITS bereiken op tel 016-81 52 09, elke maandag van 14 tot 22 u., op woensdag van 14 tot 18 u. en op zaterdag van 9 tot 13 u.

2 «Aan u de eer»

Op school gaan anderen voor omdat zij vragen durven stellen. Op het werk maken collega's promotie omdat ze meer lef hebben. Onderzoek in Amerika bracht aan het licht dat 40 % van de Amerikanen verlegen is en dat als een last aanvoelt. Verlegen mensen zijn voortdurend onzeker. «Doe ik het wel goed?», vragen ze zich af. Ze

onthouden alleen wat verkeerd gaat en missen daardoor alle zelfvertrouwen. Verlegenheid is een sociale angst, dat betekent angst in het gezelschap van andere mensen. Binnenkomen in een volle zaal, in de bibliotheek naar een boek vragen, iets zeggen tijdens een vergadering, een vraag stellen in de klas. Sommige mensen zijn van kindsaf aan verlegen en blijven het hun leven lang. Anderen worden het door bepaalde ervaringen op school (pesten, kritiek...) of omdat hun ouders verlegen zijn. Verlegen ouders hebben immers meer kans op verlegen kinderen. Kinderen nemen vaak gedachten en gedragingen van hun ouders over. Waar het ook vandaan komt, te grote verlegenheid belet mensen soms om normaal te functioneren.

Er is veel te veranderen aan verlegenheid. De vaakst gebruikte therapie leert een verstandigere manier van denken aan. Niet meer denken dat de mensen op straat speciaal om jou lachen. Niet meer denken dat anderen je dom vinden, bijvoorbeeld.

Voor meer inlichtingen kan u een gratis brochure aanvragen bij de Vereniging voor Verlegen Mensen - postbus 187 - 2200 Herentals of tel (na 19 u.) 03-828 70 32 (André)

ouders op school

Lia is vertelmoeder

«Wat missen ouders aan onze school, vroegen de leerkrachten zich kritisch af. Filosoferen met kinderen, ze laten kennismaken met mythes, rituelen, grootse verhalen, vond ik. Of ik het niet

zag zitten om daar zelf aan mee te helpen? Zo ben ik vertelmoeder geworden», zegt Lia Verrees. Ze is dertig en moeder van twee zontjes: Tobias (7) en Gusje (5).

«Elke vrijdagochtend

vertel ik (samen met een andere ouder) een verhaal op de school van mijn kinderen. Meestal een oud verhaal, soms uit de Griekse mythologie of de bijbel, soms een indianenverhaal. Als het maar tot de verbeelding spreekt. Het is fantastisch om te zien hoe de kinderen zich laten meeslepen en hoeveel ze ervan onthouden. En weet je wat zo leuk is? Het vertelmoment staat los van de leerstof. Gewoon een leuk gebeuren waar achteraf niet nog een werkje aan vasthangt. Een genietmoment. En het is vaak griezelen en lachen.

Ik weet dat ik niet gestudeerd heb om in de klas te staan, maar als je thuis verhalen vertelt aan je kinderen, kan je het op school ook. Natuurlijk heb ik wel wat tips gekregen van de leerkrachten. Terwijl ik het verhaal vertel, luisteren de leerkrachten meestal mee. Ze zijn heel enthousiast, maar ook de ouders. De verhalen scherpen de fantasie van de kinderen. Ze beginnen hun eigen verhaal. En dan is deze wereld te klein...»

U kent ouders die actief in het schoolgebeuren betrokken zijn? Of u bent zelf zo'n ouder? Stuur uw gegevens met een woordje uitleg naar Klasse voor Ouders - (ouders in de klas) - Koningsstraat 138 - 1000 Brussel. Uw ideeën kunnen anderen inspireren.

3 Cleopatra

«In de klas van mijn jongste dochter zitten nogal wat migranten. Is dat niet nadelig voor de kwaliteit van de lessen?»

INFO LIJN

Natuurlijk vergen kinderen uit een andere cultuur extra zorg op school. Daarom stelt de overheid ook extra middelen ter beschikking van de scholen om werk te maken van die extra zorg. In een school die daarop inspeelt, die rekening houdt met de verschillende behoeften van leerlingen, komt de aanwezigheid van migranten ten goede aan alle leerlingen. Onderzoek toont aan dat leerlingen in de eerste plaats van elkaar leren. Zwakkere leerlingen trekken zich op naar betere, maar ook omgekeerd: slimmere leerlingen oefenen zekere vaardigheden door anderen uitleg te geven. Bovendien biedt een gemengde klas interessante mogelijkheden om de leerlingen te trainen in de omgang met de andere en het anders zijn. En wat dacht u van een multiculturele klas als een levende bibliotheek of atlas? Waarom is die Chinese vaas van mijn tante zoveel waard? Droeg Cleopatra ook geen sluier? Even vragen aan je buur. Brengt die toch volgende dag geen familiefoto's mee, zeker!

Wat Intercultureel Onderwijs is, vindt u in de gelijknamige gratis brochure uitgegeven door het departement Onderwijs. U kan ze aanvragen met een briefkaart naar de Afdeling Informatie en Documentatie - cel publicaties - Koningsstraat 71 - 1000 Brussel. In de brochure staat algemene informatie. Misschien wil u wel weten hoe de school van uw kinderen werk maakt van intercultureel onderwijs. Gewoon vragen. Op school. Uw vragen over onderwijs? Bel de Infolijn van het departement Onderwijs: 02-219 18 00.

Gratis boeken en cd's

Veel ouders schrijven ons. Ze vertellen hun verhaal, hun ervaringen en frustraties over de opvoeding en onderwijs van hun kind. Hun brieven zijn voor ons een voortdurende bron van inspiratie. We hebben hier opnieuw twintig cd- of boekenbonds liggen voor uw brief. Winnen er een voor hun verhaal over oudercontact: Martine Thyssen - fam. Debaere - V. Briers - Jo Vanhee - B. Byl - G. De Laet - K. Rossie - Linda Steur.

De volgende Klasse voor Ouders verschijnt op 15 maart. Tot dan.

7 Straatgevecht

Geweld in computerspelletjes maakt kinderen agressief. Dat hebben Nederlandse onderzoekers met een experiment aangetoond. Ze lieten een groep kinderen spelen met het computerspelletje *Streetfighter*. Een andere groep deed een geweldloos spel. Nadien werden de kinderen van beide groepen zagezegd elektronisch in contact gebracht met een medeleerling. Die mochten ze vragen stellen. Foute antwoorden mochten ze via de computer bestraffen met een storend elektronisch geluid. Het ondervraagde kind zou dit dan via een hoofdtelefoon te horen krijgen. De ondervragers konden zelf het volume van het geluid regelen. Er werd hen verteld dat de volumeknop op vijf of hoger pijn deed en slecht was voor de oren. Het resultaat was duidelijk: de *Streetfighters* dreven het volume snel op tot 9, terwijl de andere groep het bij 1 of 2 hield. Zij wilden hun medeleerlingen duidelijk minder pijn doen.

6 Lastige kinderen

«Ik las net uw artikel over lastig gedrag. Blij te horen dat het toch niet altijd de schuld is van de ouders als kinderen lastig doen! Een hele geruststelling. Wat ik probeer als onze Kim het weer eens heeft zitten, is kalm blijven. Kalmte alleen kan u redden. En verder maak ik goede afspraken met hem. Wat ik heel belangrijk vind is soepel kunnen zijn. Iedereen heeft het toch al eens lastig?»

(Mia De Decker, moeder)

8 / 10

8 [Zwarte pieten]

Vader: «Ik zou je wel eens willen laten zien hoe je ping-pong moet spelen. Wat vind je daarvan?»

Zoon: «Ik ben niet zo goed in spelletjes.»

Vader: «Je bent bang dat je het niet goed zal kunnen, zeker.»

Zoon: «Ja, jij wint altijd overal mee. Ik ben nog te klein.»

Vader: «Het is moeilijk om klein te zijn en niet te kunnen winnen, hé.»

Zoon: «Waarom gaan we niet zwarte pieten? Je hoeft niet groot te zijn om dat te kunnen winnen.»

Vader: «Dat lijkt je een eerlijker spelletje?»

Zoon: «Ja. En dan zal ik als ik groter ben wel leren ping-pongen.»

Dialog uit «Bewust omgaan met kinderen - De nieuwe manier van samen-werken op school en thuis» (Thomas Gordon). Het boek kost 790 fr. en is te verkrijgen in de boekhandel of de bibliotheek. Er liggen 25 gratis exemplaren van het boek klaar voor ouders die ons hun mening (met tips) schrijven over Klasse voor Ouders.

Klasse voor Ouders (GORDON) - Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel.

4 Samen school maken

Wist u dat alle 150.000 leerkrachten ook elke maand een gratis Klasse krijgen? Die is dan wel wat dikker, maar behandelt dezelfde onderwerpen als de Klasse die ouders krijgen. Dat helpt ouders en leerkrachten om samen van gedachten te wisselen of een project uit te werken. Vanaf het derde middelbaar krijgen ook leerlingen hun eigen Klasse. Die ziet er wéér anders uit, maar er zitten ook gelijkwaardige onderwerpen in. Deze maand hebben we het in de drie Klassen bijvoorbeeld over schoolcultuur. Hoe is onze school? Hoe zouden we willen zijn en hoe kunnen we daaraan werken?

Klasse voor Ouders wordt uitgegeven door het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het richt zich tot alle ouders van kinderen in de kleuterklas tot en met de eerste graad secundair onderwijs. Want élk kind en élke ouder is belangrijk. Ook ouders die niet in oudercomités, schoolraden of participatieraden zitten. Niet alle ouders krijgen dit blad. Schooldirecties moeten zich inschrijven. Vier scholen op vijf doen dat al, goed voor zo'n 650.000 exemplaren of 80 % van de ouders in Vlaanderen. Wie Klasse voor Ouders niet via de school krijgt, kan zich persoonlijk abonneren voor 200 fr.

Voor meer inlichtingen: Klasse voor Ouders - Koningsstraat 138 - 1000 Brussel - tel 02-211 45 64.

DE RECHTEN VAN HET KIND

ik ga ook akkoord!
olivia

1. Alle kinderen zijn **gelijk**. Huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politiek of andere overtuiging, nationaliteit, afkomst of handicap doen er niet toe.

*Waarom moet ik dan al oudste altijd het goede voorbeeld geven?
en waarom mag Ibrahim niet roepen?*

2. Kinderen hebben recht op **informatie** die voor hen belangrijk is. Wie geen informatie krijgt, kan ook moeilijker een goedoverwogen mening vormen.

*Ik weet nog altijd niet waarom ik straf moet schrijven.
Of waar ik hulp kan vragen als ik het niet meer zie zitten.*

3. Kinderen moeten kunnen **spelen en zich ontspannen**. Daar moet tijd en plaats voor zijn.

*En wie gaat mijn huiswerk maken?
en waarom komt er geen speelpleintje in de buurt?*

4. Geen enkel kind mag **mishandeld of verwaarloosd** worden. Niemand mag kinderen mishandelen, pijn doen of verschrikkelijk pesten.

Koait mee opmerking! Ook met woorden kunnen ze je pijn doen.

5. Als een kind ziek is moet men goed voor hem (of haar) kunnen **zorgen**. Kinderen met een handicap hebben recht op bijzondere hulp zodat zij zoveel mogelijk een normaal leven kunnen leiden.

lang afwezig geweest op school, maar niemand gezien.

6. Kinderen moeten vrij kunnen **meepraten** over de dingen die zij belangrijk vinden. Een kind mag vrij spreken en ook denken en dromen. Kinderen hebben het recht om mee te beslissen.

Wie wil dat thuis en op school eens samen uitleggen?

7. Kinderen hebben het recht om samen een **club te vormen**, bij elkaar te komen of lid te worden van een club.

Hans mag nooit buiten.

8. Elk kind heeft recht op een **naam en een nationaliteit**. Zonder naam kan je niet eens zeggen wie je bent. Het is ook belangrijk om ergens bij te horen.

*Eigenlijk hoor ik het liefst mijn voornaam in plaats van mijn
familienaam (peeters, zit stil!) of een scheldnaam (pinky!)*

9. Ieder kind heeft recht op voldoende **gezond eten en drinken**. Je moet ook je eigen plekje hebben, waar je kunt wonen, daar heb je recht op.

niet alleen chips en cola. OK, ik zal mijn kamer opruimen.

10. Elk kind heeft recht op **goed onderwijs**. Scholen moeten rekening houden met kinderen die moeilijker leren.

de gemiddelde leerling bestaat niet.

11. Geen enkel kind mag **slachtoffer worden van oorlog**.

soms lijkt het hier ook wel oorlog. en hoe helpen we slachtoffers van geweld?

12. Het **werk** van kinderen mag niet uitgebuit worden. Want dan is het kinderarbeid en dat is verboden.

gewoon tijd krijgen om kind te zijn.

De universele verklaring van de rechten van het kind werd door de Verenigde Naties, waaronder België in 1989 goedgekeurd. De volledige tekst en (gratis) brochures vindt u bij de Kinderrechtswinkels - Kleine Hertsbergstraat 1 - 8000 Brugge - tel 050-33 95 84 - Kammerstraat 10 - 9000 Gent - tel 09-233 65 65 (telkens op woensdagnamiddag van 14 tot 17 u.)

